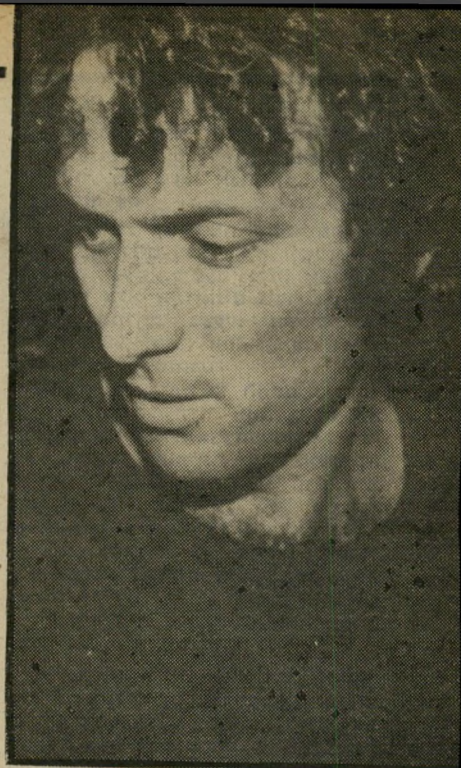

יומיים לפני מותו אמר משה דיין לידיד, וביום מותו אמר

האיש שרצה

היא נסעה עימו לניתוחי עין בארצות הברית. עוד לפני שנישאו, היא עקבה — מרחוק אומנם — אחרי פציעתו, כשגיבעה שלמה התמוטטה עליו בעת שחפר קבר עתיק, איימה לקבור אותו חי וריסקה את עצמותיו.

איתו גונח מכאבים — גם זו תופעה נדירה אצלו. ביום החמישי האחרון אושפז משה דיין במחלקה לטיפול נמרץ בבית-החולים הקרוי על שמו של הרופא שהציל אותו כמה פעמים ממות, ד"ר חיים שיבא. הוא דרש שיביאו לו עיתונים ופתח את מכשיר הרטרנוסטור שרחל דחפה לתיקה, לפני שעלתה גם היא לאמבולנס. דיין התלונן על כאבים עזים בחזה וביד שמאל ועל קשיים בנשימה. הרופאים ידעו שאלה הם סימנים מובהקים של התקף-לב. לא היתה זו הפעם הראשונה ש־רחל דיין ליוותה את בעלה לבית-החולים. היא טיפלה בו כשלקה במחלת הסרטן.

ה אמבולנס שהגיע בקול צופר עז לרחוב יואב בצהלה, חנה במשך שעה ארוכה ליד הבית מיספר 11. בתוך הבית, ביתו של משה דיין, נערכו ויכוחים עזים. מהצד האחד, משה דיין, מבט עינו מזוגג, קולו שקט, צרוד אך תקיף: „אני לא נוסע לבית-חולים. אני נשאר בבית.“ מהצד האחר, רחל דיין ולצידה רופאו האישי של דיין, בוליסלאב גולדמן, המנסים לשכנע את דיין לצאת לאמבולנס ולנסוע לבית-החולים שיבא בתל-השומר. אחרי שעה תמימה של ויכוחים נכנע דיין לרצון הסובבים אותו, אולי בפעם הראשונה בחייו. בכוחות עצמו הוא עלה על האמבולנס. מדי פעם אפשר היה לשמוע

הבו | אסי, בן הזקונים של דיין, היה גם הוא בין הבאים לבית אביו. מאוחר יותר באה גם גרושתו, אהרונה.

הבת | יעל גילתה את אופיה הדייני כשהתאוששה במהירות, וערכה את כל הסידורים הטכניים. למעלה: דב שיאון, בעלה של יעל, עם בתו.

ניחומים לשומר-הראש רחל דיין, ה־ מחזיקה בידו של נכדו של דיין, בנה של בתו יעל, משוחחת בשבת האחרונה, למחרת מותו של דיין, עם שומר-הראש והידיד הנאמן, שלום רחל דיין אירחה במשך סוף-השבוע מאות מידידי הקרובים של משה דיין פקודיו, ואזרחים שהתאבלו עימה על מות בעלה.